

РЕШЕНИЕ

№ 7510

гр. София, 23.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в публично заседание на 08.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **2894** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по повод жалба с вх. № 10578 от 07.04.2020 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 1012 – 21 – 510 от 09.03.2020 г. по описа на ТП на НОИ С. - град, подадена от М. П. Ж., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], чрез адв. В. П. Г. от САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], вх. В, ет. 8, ап. 22 срещу решение № 1040 – 21 – 168 от 19.02.2020 г. на директора на ТП на НОИ – С. град, с което е оставена без уважение жалбата му вх. № 1012 – 21 – 35 от 09.01.2020 г. и е потвърдено разпореждане № РВ – 3 – 21 – 00693993 от 20.12.2019 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО.

С жалбата се иска, съдът да отмени оспореното решение като незаконосъобразно и неправилно. Жалбоподателят излага доводи, че неправилно е прието от пенсионните органи, че неоснователно му е изплатено парично обезщетение поради временна неработоспособност. Инвокират се съображения, че процесното решение и потвърденото с него разпореждане са постановени при нарушение на материалния закон и на административно производствените правила, при явно несъответствие с целта на закона, липса на компетентност и неспазване на законоустановената форма. В хода на съдебното производство, жалбоподателят редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът директор на ТП на НОИ - С. – редовно призован, се представлява от юрк.

Я., която оспорва жалбата и предлага същата да се отхвърли като неоснователна по мотиви, изложени в решението на директора. Депозира писмено становище и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд - София град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

При извършената проверка от контролните органи на ТП на НОИ - С. град е установено, че от [фирма], [фирма] и [фирма] са представени за М. П. Ж., Приложения № 15 към чл. 3, ал. 1 от Наредбата за изчисляване и изплащане на паричните обезщетения и помощи от държавно обществено осигуряване (НИИПОПДОО)(в редакцията до 31.12.2015г.) и удостоверения приложение № 9 (към чл. 8, ал. 1 от Наредба за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване (НПОПДОО)) по болнични листове № E20140492889, № E20151703125, № E20153651165, № E20153651281, № E20153651324, № E20153651408, № E20153478712, № E20165332734, № E20165333001, № E20164968537, № E20164968591, № E20165333620, № E20178523201, № E20170341279, № E20170341317, № E20170707201, № E20170707202, № E20171395212, № E20171395213, № E20171395214, № E20171395215, № E20171395485 и № E20171395486 с данни относно правото на парично обезщетение.

Периодът на временна неработоспособност, определен с болничните листове, е от 27.05.2015 г. до 09.05.2015 г. вкл., 17.06.2015 г. до 30.06.2015 г. вкл., от 10.11.2015 г. до 18.11.2015 г. вкл., от 11.02.2016 г. до 24.02.2016 г. вкл., от 07.03.2016 г. до 20.03.2016 г. вкл., от 11.04.2016 г. до 22.04.2016 г. вкл., от 26.04.2016 г. до 16.10.2016 г. вкл., от 15.03.2017 г. до 13.04.2017 г., вкл. и от 16.05.2017 г. до 24.11.2017 г., вкл.

Подадените данни както от [фирма], [фирма], и [фирма] по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО, са както следва;

В данните, подадени от [фирма] по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО за лицето са за месец май 2015 г. - 16 отработени дни и 3 дни с възнаграждение по реда на чл. 40, ал. 5 от КСО; за месец юни 2015 г. - 5 отработени дни, 3 дни с възнаграждение по реда на чл. 40, ал. 5 от КСО и 14 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО; за месец ноември 2015 г. - 11 отработени дни, 3 дни с възнаграждение по реда на чл. 40, ал. 5 от КСО и 7 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО; за месец февруари 2016 г. - 11 отработени дни, 3 дни с възнаграждение по реда на чл. 40, ал. 5 от КСО и 11 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО; за месец март 2016 г. - 11 отработени дни, 3 дни с възнаграждение по реда на чл. 40, ал. 5 от КСО и 8 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО; за месец април 2016 г. - 7 отработени дни, 6 дни с възнаграждение по реда на чл. 40, ал. 5 от КСО и 7 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО; за месец май 2016 г. - 2 отработени дни и 17 дни с възнаграждение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО; за месец юни 2016 г. - 4 отработени дни и 18 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО; за месец юли 2016 г. - 21 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО; за месец август 2016 г. - 3 отработени дни и 20 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО; за месец септември 2016 г. - 5 отработени дни и 15 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал.1 от КСО и за месец октомври 2016 г. - 11 отработени дни и 10 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО.

В данните, подадени от [фирма], ЕИК[ЕИК] по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО за лицето

са за месец март 2017 г. - 8 отработени дни, 3 дни с възнаграждение по реда на чл. 40, ал. 5 от КСО и 10 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО, за месец април 2017 г. - 18 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО за месец май 2017 г. - 1 отработен ден, 3 дни с възнаграждение по реда на чл. 40, ал. 5 от КСО и 16 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО; за месец юни 2017 г. - 22 дни право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО; за месец юли 2017 г. - отработени дни и 10 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО, за месец август 2017 г. - 23 отработени дни; за месец септември 2017 г. - 19 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО; за месец октомври 2017 г. - 22 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО и за месец ноември 2017 г. - 4 отработени дни и 18 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО.

В данните, подадени от [фирма] по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО за жалбоподателя са за месец май 2017 г. - 9 отработени дни, 3 дни с възнаграждение по реда на чл. 40 ал. 5 от КСО и 8 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО; за месец юни 2017 г. - 22 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО; за месец юли 2017 г. - 11 отработени дни и 10 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО - за месец август 2017 г. - 23 отработени дни; за месец септември 2017 г. - 19 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО; за месец октомври 2017 г. - 22 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО и за месец ноември 2017 г. - 4 отработени дни и 18 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО.

По реда Наредбата за изчисляване и изплащане на паричните обезщетения и помощи от държавно обществено осигуряване (НИИПОПДОО)(в редакцията до 31.12.2015г.) и на Наредбата за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване на М. П. Ж., е изплатено парично обезщетение както следва:

За месец юни 2015г. - 14 работни дни в размер на 598,27 лв.

За месец ноември 2015г. - 4 работни дни в размер на 239,76 лв.

За месец февруари 2016г. - 7 работни дни в размер на 485,50 лв.

За месец март 2016г. - 8 работни дни в размер на 581,82 лв.

За месец април 2016г. - 7 работни дни в размер на 514,30 лв.

За месец май 2016г. - 19 работни дни в размер на 1395,96 лв.

За месец юни 2016г. - 22 работни дни в размер на 1616,38 лв.

За месец юли 2016 г. - 18 работни дни в размер на 1542,90 лв.

За месец август 2016 г. - 23 работни дни в размер на 1689,85 лв.

За месец септември 2016 г. - 20 работни дни в размер на 1469,43 лв.

За месец октомври 2016 г. - 10 работни дни в размер на 734,74 лв. За месец март 2017 г. - 10 работни дни в размер на 620,41 лв.

За месец април 2017г. - 9 работни дни в размер на 558,37 лв.

За месец май 2017г. - 16 работни дни в размер на 644,58 лв.

За месец юни 2017г. - 22 работни дни в размер на 1168,30 лв.

За месец юли 2017г. - 21 работни дни в размер на 1269,01 лв.

За месец август 2017г. - 23 работни дни в размер на 1389,87 лв.

За месец септември 2017г. - 19 работни дни в размер на 1148,16 лв.

За месец октомври 2017г. - 22 работни дни в размер на 1329,45 лв.

За месец ноември 2017г. - 18 работни дни в размер на 1087,73 лв.

При извършени последващи проверки по разходите на ДОО от контролен орган на ТП

на НОИ - С. град на [фирма], приключила с констативен протокол № КВ – 5 – 21 – 00577056 от 11.06.2019 г., проверка от контролен орган на ТП на НОИ – С. град на [фирма], приключила с констативен протокол № КВ – 5 – 21 – 00577070 от 11.06.2019 г. и проверка от контролен орган на ТП на НОИ - С. град на [фирма], приключила с констативен протокол № КВ – 5 - 21 – 00564102 от 30.04.2019, както и след приключили проверки и процедури от страна на компетентните институции Национална агенция за приходите и Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, са установени следните факти и обстоятелства:

Съобразно резултатите от предприетите процесуални действия и констатираните от Национална агенция за приходите (с писмо вх. № 1006 – 21 - 13#38 от 04.06.2019 г. на НАП-ЦУ) факти и обстоятелства, както по отношение на [фирма] (вписано в Търговския регистър на 13.10.2008 г.), на [фирма] (вписано в Търговския регистър на 20.12.2016 г.), така и по отношение [фирма] (вписано в Търговския регистър на 14.03.2016 г.), е установено следното:

за данъчен период 2016 г. - 2018 г. няма данни за подавана ГДД по чл. 92 от ЗКПО, както и за подаден ГФО в ТР към АВ;

не са установени данни за притежавани активи от търговските дружества;

за периода 2016 г. - 2018 г. не са налични данни за регистрирани по ЗДДС лица в страната, които да са декларирали покупки или продажби от и към някое от трите търговски дружества [фирма], [фирма] и [фирма];

и трите дружества имат изискуеми задължения за осигурителни вноски по подадени декларации образец 6 в голям размер;

и двете дружества не са превеждали никакви суми по осигурителни фондове;

няма данни за регистрирани фискални устройства за осъществяване на продажби в търговски обект;

всички данни, декларирани от дружествата, с декларации образец № 1 и № 6, както и уведомленията по чл. 62, ал. 5 от КТ са подавани по електронен път с КЕП на името на В. Г. Ц. - едноличен собственик на капитала и управител на [фирма], Б. Й. А. - едноличен собственик на капитала и управител на [фирма] и В. В. И. - едноличен собственик на капитала и управител на [фирма];

до лицата, за които са подавани данни от [фирма] за осигурителен доход и стаж, са изготвени 33 бр. искания за предоставяне на документи, сведения и обяснения. Получена е обратна информация от 2 лица, като М. П. Ж. не се е явил за предоставяне на документи и писмени обяснения относно упражняване на дейност в дружеството;

до лицата, за които са подавани данни от [фирма] за осигурителен доход и стаж, са изготвени 21 бр. искания за предоставяне на документи, сведения и обяснения. Получена е обратна информация от 2 лица, като М. П. Ж., не се е явил за предоставяне на документи и писмени обяснения относно упражняване на дейност в дружеството;

до лицата, за които са подавани данни от [фирма] за осигурителен доход и стаж, са изготвени 20 бр. искания за предоставяне на документи, сведения и обяснения. Получена е обратна информация от 2 лица, като М. П. Ж., не се е явил за предоставяне на документи и писмени обяснения относно упражняване на дейност в дружеството;

банковата сметка за лицето М. П. Ж., представена в НОИ за изплащане на парични обезщетения, е открита в [фирма], като от данните от Регистъра на банкови сметки на физически лица, поддържан от БНБ, се констатира, че посоченото лице е единствен титуляр с права да се разпорежда със сумите в нея.

След осъществена проверка във [фирма], [фирма], и [фирма] по спазване на

трудовете законодателство от ИА „Главна инспекция по труда“ е установено, че в системата на НАП са регистрирани трудови договори между работници/служители и дружествата, без да са възникнали и съществували трудови правоотношения между страните. Във връзка с установеното ИА ГИТ е упражнила правомощията си по чл. 402, ал. 3, във връзка с чл.404, ал. 1 т. 11 от КТ за служебно заличаване на уведомленията за сключени трудови договори, подадени от [фирма], [фирма], и [фирма].

С оглед новите факти и обстоятелства, установени при извършените проверки от НАП и ИА ГИТ, и на основание на изложените констатации от контролните органи на ТП на НОИ -С. град са предприети действия за служебно заличаване на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО. подадени от [фирма], [фирма], и [фирма] по реда на чл. 3, ал. 13 от Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица (отм.) за периода от 2016 г. до 2018 г. включително. В тази връзка на [фирма], [фирма] и [фирма] са издадени съответно Задължителни предписания № ЗД – 1 – 21 – 00577052 от 11.06.2019 г., Задължителни предписания № ЗД – 1 – 21 –[ЕИК] от 11.06.2019 г. и Задължителни предписания № ЗД-1-21 – 00559179 от 30.04.2019 г. за заличаване на всички данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за периода месец 05.2014 г. до месец 04.2018 г., поради неупражняване на дейност на дружествата по смисъла на Търговския закон.

Предписанията са връчени по реда на чл. 110, ал. 4 от КСО, чрез поставяне на съобщение на табло в административната сграда на НОИ и са влезли в сила за [фирма] на 21.06.2019 г. за [фирма] - на 21.06.2019 г. и за [фирма] на 09.05.2019 г. При тези данни е издадено разпореждане № РБ – 3 – 21 – 00693993 от 20.12.2019 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО, с което е разпоредено на жалбоподателя да възстанови добросъвестно получените парично обезщетение поради общо заболяване, парично обезщетение при нетрудова злополука за периодите от 27.05.2015 г. – 24.11.2017 г. в размер на 20 084,77 лв.

Срещу това разпореждане жалбоподателят е депозирал жалба с вх. № 1012 – 21 – 35 от 08.01.2020 г. , която е разгледана от Директора на ТП на НОИ – С. град и който я е отхвърлил като неоснователна.

В хода на съдебно производство са приети като доказателства представените с жалбата и административната преписка писмени документи, както и допълнително ангажираните от страните.

От установената фактическа обстановка Административен съд София град, 8 –ми състав направи следните правни изводи:

Видно от данните по делото оспореното решение № 1040 – 21 – 168 от 19.01.2020 г. на директора на ТП на НОИ – С. град е връчено на неговия адресат на 25.02.2020 г. лично, видно от известие за доставяне ИД PS 1071 00P114 L (л.14), а жалбата срещу него е подадена на 09.03.2020 г. чрез административния орган, поради което е подадена в срока по чл. 118, ал.1 КСО, от легитимирано лице и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

В настоящето производство и съгласно чл.168, ал.1 вр. чл.146 АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт,като прецени дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазвани ли са

процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона.

Чл. 114, ал. 3 от КСО регламентира, че за възстановяване на сумите по ал. 1 и 2 длъжностното лице, на което е възложено ръководството на контрола по разходите на държавното обществено осигуряване в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт, или друго длъжностно лице, определено от ръководителя на поделението, издава разпореждане, което подлежи на доброволно изпълнение в 14-дневен срок от връчването му. В тези случаи не се съставя ревизионен акт за начет по чл. 110, ал. 1.

Съгласно чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на възстановяване от осигурените лица с изключение на следните случаи, в които възстановяването на сумите е без лихва до изтичането на срока за доброволно изпълнение: когато след изплащането им са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане.

Съгласно чл. 40, ал. 1 от КСО осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат право на парично обезщетение вместо възнаграждение за времето на отпуск поради временна неработоспособност и при трудоустрояване, ако имат най-малко 6 месеца осигурителен стаж като осигурени за този риск.

Легална дефиниция за понятието "осигурено лице" е дадена в §. 1, ал. 1, т. 3 от КСО (бр. 98 от 2016 г., в сила от 01.01.2017 г.), според която "осигурено лице" е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1 и за което са внесени или дължими осигурителни вноски; осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност съгласно чл. 10, продължава и през периодите по чл. 9, ал. 2, т. 1-3 и 5 от КСО. Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.

Върховният административен съд многократно е постановявал, че от съдържанието на цитираното определение за осигурено лице следва, че едно от условията, на които е необходимо да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО (в този смисъл са решение № 314/2016 г. по а. д. № 3171/2015 г. на ВАС, решение № 211/2016 г. по а. д. № 3681/2015 г. на ВАС, решение № 292/11.01.2017 г. по а. д. № 14312/2015 г. на ВАС, решение № 220/2014 г. по а. д. № 12497/2013 г. на ВАС и други). Следователно наличието на трудов договор само по себе си не е достатъчно, за да възникне осигурително правоотношение с произтичащите от него права на обезщетение, тъй като липсва идентичност между трудовото и осигурителното правоотношение. Наличието на трудово правоотношение обикновено води до възникване на осигурително правоотношение, но не винаги.

Изискването на законната разпоредба на КСО, съдържаща определението за "осигурено лице", е лицето да упражнява трудова дейност. Следователно лицето трябва да има сключен трудов договор и валидно възникнало трудово правоотношение, но и реално да осъществява трудова дейност в рамките на това правоотношение.

В горния смисъл е напр. и решение № 4901 от 27.04.2020 г. на ВАС по адм. д. № 6817/2019 г.

Доказателствената тежест за установяване на реално положение труд е на самото лице /така Решение № 2524 от 18.02.2020 г. на ВАС по адм. д. № 12220/2019 г./. Такъв не е доказан от жалбоподателя. Напротив, от съвкупната преценка на всички доказателства по делото /описани подробно във фактическата част на настоящото решение/ може да се направи извод, че трите дружества не са имали дейност, не са имали приходи, вкл. и за да могат да изплащат заплатите на всички назначени лица, като същевременно са генерирани задължения към бюджета на Република България за осигурителни вноски в особено големи размери /над 500 000 лева общо за всички проверявани дружества от органите на НОИ, ГИТ и НАП, действали по идентична схема/. [фирма], [фирма] и [фирма] са регистрирани в периода от 2008 г. – 2017 г.. Няма доказателства за периода 2016 – 2018 г. дружествата да са разполагали с офис/магазин/търговски обект, където служителите да са изпълнявали реално дейността, за която се претендира да са назначени, няма регистрирани фискални устройства, няма отразени приходи в дневниците за продажби, няма регистрация по ДДС. Почти всички служители и на трите дружества /както и на другите проверявани/ в почти целия период, за който се твърди да са работили в тях /2016 - 2018 г./, са били в отпуск поради временна неработоспособност. Диагнозите им са сходни, а болничните листа са издадени от едни и същи ЛКК /Комисии по ТЕЛК/.

От всичко изложено може да се направи извод, че трите въпросни дружества, както и другите проверявани от органите на НОИ, НАП и ГИТ, не са извършвали търговска дейност, респ. сочените за назначени на трудови договори лица, вкл. и жалбоподателят М. П. Ж., не са упражнявали реална трудова дейност.

Горните изводи са несъмнени и непротиворечиви, направени въз основа на извършени поотделно от органите на НОИ, НАП и ГИТ проверки, събраните от които доказателства, подробно описани във фактическата част на настоящото решение, изцяло си кореспондират, като не са налице такива, които да разколебават доказателствената им стойност с оглед направените в жалбата до съда от Ж. възражения.

Установените от посочените държавни органи гореописани факти са такива по см. на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, а именно след изплащането на обезщетенията на А. са представени нови документи или данни,

които имат значение за определяне на правото му на обезщетение. А тези нови данни и документи касаят именно липсата на реално извършвана от дружествата дейност, липсата на реално положен труд от сочените за назначени лица, ползвали продължителни отпуски по болест, респ. получавали обезщетения от НОИ. Документите и данните са нови по смисъла на цитираната разпоредба, тъй като са след датите на получените от Ж. обезщетения по представените болнични листа за периода м. 05.2015 – м. 11.2017 г. Единствено разгледани и обсъдени в своята съвкупност събраните от НОИ, ГИТ и НАП доказателства установяват в цялост фактичката обстановка относно свързаността на проверяваните дружества, фиктивното регистриране на трудови договори на лица с висок осигурителен доход /повечето от тях регистрирани в две от въпросните дружества/ за периода 2015 - 2017 г., които лица са ползвали през периода на твърдяната трудова дейност в дружествата отпуск поради временна неработоспособност, за което лично те или други упълномощени от тях лица са получавали и обезщетения от НОИ, като подадените в НОИ болнични листа са издадени от едни и същи лекари, диагнозите се повтарят, като получените реални обезщетения са почти 400 000 лева, а формираните за по-малко от две години задължения към ДОО – над 500 000 лева. Всички описани доказателства водят до несъмнен извод, че дружествата са създадени с цел да се използват неправомерно средства от държавния бюджет за обезщетения, в частност, че по сключените с лицата трудови договори, вкл. и по претендираните от жалбоподателя договори с [фирма], [фирма] и [фирма], последните не са извършвали реална трудова дейност. Доказателства в обратния смисъл няма.

След като реално не е осъществена трудова дейност от М. Ж., не е възникнало осигурително правоотношение с произтичащите от него права на обезщетение, т. е. жалбоподателят не попада в кръга на осигурените лица по смисъла на чл. 10 от КСО и §. 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО, тъй като не е налице една от предпоставките за възникване на правото на парично обезщетение поради общо заболяване. При това положение същият няма право на обезщетение за временна неработоспособност по чл. 40, ал. 1 от КСО.

Налице са официални документи – справката от НОИ за преведените парични средства и номера на банковата сметка, по която това е направено, доказателства относно банковата сметка на Ж. и нейния титуляр, респ. липсата на упълномощени лица, които да се разпореждат със средствата по нея. При това положение неправомерно получените средства следва да бъдат възстановени от жалбоподателя.

Всички описани доказателства, установяващи липсата на реално положен труд от страна на оспорвания, са нови данни и документи по

смисъла на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, което потвърждава, че са налице законовите предпоставки същият да възстанови получените парични средства от ДОО в общ размер от 9098,72 лева.

За пълнота на мотивите съдът намира, че обезщетенията са получени от Ж. недобросъвестно, доколкото добросъвестността при получаване на паричните обезщетения за безработица е в пряка причинна връзка с доказването на реално осъществена трудова дейност, съгл. решение на ВАС от 18.02.2020 по адм.д. № 12220/2019 г., каквато не се установи. Доколкото обаче в настоящото производство положението на жалбоподателя не може да бъде влошавано, то и наличието на недобросъвестност не би могло да доведе до промяна на крайния резултат по делото.

По изложените съображения жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора в тежест на жалбоподателя остават направените от него разноски. Ответникът претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение, поради което и на основание чл. 78 ГПК вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, съгл. която възнаграждението по адм. дела е от 100 до 200 лева, жалбоподателят следва да му заплати юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Водим от горното, Административен съд София град, III отделение, 8 –ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. П. Ж., ЕГН [ЕГН] срещу решение № 1040 – 21 – 168 от 19.02.2020 г. на директора на ТП на НОИ – С. град, с което е оставена без уважение жалбата му вх. № 1012 – 21 – 35 от 09.01.2020 г. и е потвърдено разпореждане № РВ – 3 – 21 – 00693993 от 20.12.2019 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО.

ОСЪЖДА М. П. Ж., ЕГН [ЕГН] да заплати на ТП - С. град на НОИ направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер общо на 100 лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщението и изпращането на страните на препис от решението, че е изготвено.

СЪДИЯ: